

עין משפט
גור מצוה

פנ:

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

מסורת הש"ס

אז נלמנו ... (ב) למה ליה ... (ג) למה ליה ... (ד) למה ליה ... (ה) למה ליה ...

הגהות הב"ח

(א) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ... (ב) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ... (ג) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ... (ד) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ...

גליון הש"ס

ה"ר ד"ר ח'מ"ט ... (א) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ... (ב) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ... (ג) ה"ר ד"ר ח'מ"ט ...

לענין רש"י

קרו"ק ... (א) קרו"ק ... (ב) קרו"ק ... (ג) קרו"ק ... (ד) קרו"ק ...

מוסף רש"י

קלויפי ... (א) קלויפי ... (ב) קלויפי ... (ג) קלויפי ... (ד) קלויפי ... (ה) קלויפי ...

תבלין שנים ושששה שמות וכן סין אחד. פירש רש"י כמו פלפל ארוך פלפל לכן פלפל שמור ולפי הא דקתני כפיפא ר"ש אומר ב' שמות ממין אחד או שי מיינן משא אחד אין מטטרפין משמח לה שי מיינן משא אחד כעין שמנינו לקמן (דף ס.ז) פרי גוויי האלה אכל חימה וכו' כשגב שש להם שם אחד שי לכן להטרוף יותר מה מועיל השם לגרום הליטרף מין שסם שי מיינן ואין טעמם נבשה ומפרש ר"מ דג' עניני איסור כגון של ערלה או של כלאי הכרס ושל אשיהה ושל עיר הנדחת קרי ג' שמות כדממרתן שלל השם המציאו לדי מנות מציאו לדי משלומים וצפרק המקבל וכו' (ק"ה) עובר ככל השמות הללו וכן משמע כהיה בירושלמי כרש פ"ב דמסכת ערלה דקתני התרומה ומרומת מעשר ותרומ' (א) של דמאי והמה והכריסים עולין באתד ומאה ומטטרפין זה עס זה ואמרת עלה נגמרא לרבי שמעון נצרכה א"ע"ג דלמחר ר"ש אין שי שמות מטטרפין הלא מודה שכולם שם תרומה (ס) אסורין וצטרפין. לנאורה נראה מדתני אסורים ומתא מו מטטרפין דאסורין היינו לאסור את הקדשה ומטטרפין למלקות ואף על גב דלענין חיוב טהאת אמרי' בפי כלל גדול (לעיל ע"ה) דחביל (ו) ופירגול ויתמר אין מטטרפין למלקות מטטרפין וצפרק תמרא דר"י (דף ס"ג) דפליגי אביי ורבא דלדבי סבר תמר טעמא אוליין וקאמר אביי מנא אמינא לה דמתן תבלין ב' וגי' שמות כו' אלא רבנן טעמא אוליין כולהו חד טעמא נינהו אלא ב' תמר טעמא אוליין היא שמה לחד והאי שמה לחד ורבא אמר לה מני ר"מ היא דלמחר כל איסורין צמחיה מטטרפין זה עס זה שנאמר לה חאלה כל חעובה כל שמיעמדי לך הכי הוא ככל תאכל משמע דלאביי אחיא אפי' אלוכה דרבנן דר"מ א"ע"ג דע"כ פליגי עליה לכל הפחות לענין מלקות סבר אביי דלא פליגי אלא כג' מיינן אכל כג' איסורין ומין אחד לא והא דלמחר ר"ש לקיש צפרק התרומות (ויחם ט"ה) הפירגול והותמר והטעם שכללן זה ביה ואכלן פטור די אפרש שלא ירבה מין על חבירי ויטלטלו ולמלקות חייבי דעממא לא שייך ביה טהאת ועוד מדקאמר התם שמי תמרתא ספק לא שמה התמרה ומדמסלקין זה את זה היה משמע דמני איסורין לרבנן דר"מ אין מטטרפין ל"ל דא"פ שמשבטין זה את זה כשגללן מטטרפין הן למלקות וכן מוכח במעילה צפרק קדשי מוצא (דף ס"ז) דמתן הפירגול והותמר והטעם (א) אין מטטרפין וקאמר כנגמרא לא שנו אלא לעומאת ידיים אכל לאחילה מטטרפין והא דאלטרין (ו) לאחיי קרא דלאחילה מטטרפין מלא יאכל פי קדש הם כל שנקודם פטול בא הכתוב ליתן לא משעה על אכילתו פירווש מדממרו גלאו אחד מטטרפין לא אילטרין אלא לר"ש דלמחר ב' שמות אין מטטרפין ונקודם מודה משום קרא דרבי אליעזר אכל דבגן אפילו צמח מטטרפין והא דבגן כפי קדשי מוצא (מעילה נ"ה) הערלה וכלאי הכרס מטטרפין אחיא שפיר כרבנן אלוכה דאביי ומיהו לפי לאיסור דאי למלקות הא אית ליה כל שהוא למנות ור"מ מפרש דאסורי' וצטרפין הכל מיייר להטרוף לאסור את הקדשה ולא למלקות אי' אסורין כגמינת טעם אס נפלו בקדשה ומטטרפין ויש נלא נמינת טעם והשתא הוי מטטרפין (כ) כמו אין מטטרפין דסיפא דרבי שמעון: (עי' מו"ק פ"ו ס"ח: ד"ה ר"ש) ומי' מעילה י"ב: ד"ה מין:

שפרו ורבו עליה ישראל מדבר סיני שירדה שנהא לעכו"ם עליו ומה שמו חורב שמו ופליגא דר' אבהו דא"ר אבהו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שירדה חורבה לעכו"ם עליו: מנין שקושרין לשון של זהורית וכו': כשנים כשני מיבעי ליה א"ר יצחק אמר להם הקב"ה לישראל אם יהיו המאיכים כשנים הללו שסודרות ובאות ממשות ימי בראשית ועד עכשוו בשלג ילבינו: דרש רבא מאי דכתיב ולבו נא ונכחה יאמר ה' לכו נא בואו נא מיבעי ליה יאמר ה' אמר ה' מיבעי ליה לעתיד לבא אמר להם הקב"ה לישראל לכו נא אצל אבותיכם ויוכיחו אתכם ויאמרו לפניו רבש"ע אצל מי נלך אצל אברהם שאמרת לו ידוע תדע ולא בקש רחמים עלינו אצל יצחק שבידך את עשו יהיה כאשר תריד ולא בקש רחמים עלינו אצל יעקב שאמרת לו יאנכי ארד עמך מצרימה ולא בקש רחמים עלינו אצל מי נלך עכשוו יאמר ה' אמר להן הקב"ה הואיל ותליחם עצמכם בי אם יהיו המאיכים כשנים בשלג ילבינו: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מ"ד כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישאל לא יכירנו אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך לעתיד לבא יאמר לו הקב"ה לאברהם בניך הטאו לי אמר לפניו רבש"ע יבחרו על קדושת שמך אמר אימר ליה ליעקב דהוה ליה צער גדול בנים אפשר דבעי רחמי עליהו אמר ליה בניך חטאו אמר לפניו רבש"ע יבחרו על קדושת שמך אמר לא רבבי טעמא ולא ברדרקי עצה אמר לו ליצחק בניך חטאו לי אמר לפניו רבש"ע בני ולא בניך בשעה שהקדמו לפניך נעשה לנשמע קראת להם בני בכורי עכשוו בני ולא בניך ועוד כמה חטאו כמה שנתיו של אדם שבועים שנה דל עשרין דלא ענישת עלייהו פשו להו חמשין דל כ"ה דלילותא פשו להו כ"ה דל חרת' סרי ופלאג דצוליי ומיכלא ורביית הכסא פשו להו חרתי סרי ופלאג אמ אתה אצל את כולם מוטב ויאם לאו פלאג עלי ופלאג עליך וכו' ל כולם

עלי הא קריבית נפשי קמך פתחו ואמרו (כי) אתה אבינו אמר להם יצחק עד שאתם מקלסין לי קלסו להקב"ה ומחוי להו יצחק הקב"ה בעיניהו מיד נשאו עיניהם למרום ואומרים אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן ראויה היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשאות של ברזל אלא שזכותו נרמה לו דכתיב בהכחלי אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כמרימי עול על תבלין ואף אליו אוכיל: מתנ"י המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה תבלין כדי לתבול ביצה קלה ומוצטרפין זה עם זה קליפי אגוזין קליפי רמונים איסטמי פופאה כדי לצבוע עין כגד קמן פי סבכה מי רגלים נתר ובורית קמוליא ואשלו כדי לכבס כגד קמן פי סבכה רבי הורדה אומר כדי להעביד את הכתם: גמ' תנינא חרדא זימנא יקנה כדי לעשות קולמוס אם היה עב או מרוסס כדי לבשל ביצה קלה שבכ"ציים טרופה ונתונה באילפס מתו דתימא התם הוא דלא חוי למידי אבל עצים דהווי לכבא דאקלידא אפילו כל שהוא קמ"ל: תבלין כדי לתבול ביצה קלה: ורמיהו תבלין שנים וג' שמות מבין אחד או משלשה מינין (ישם אחד) אסורין ומצטרפין זה עם זה ואמר חוקיה במיני

הואיל

זה מטטרפין דרישא לא הוי פירושא כמו אין מטטרפין (ס) דרבי שמעון דליטרף דרבי שמעון היינו לאיסור דאי למלקות הא אית ליה כל שהוא למנות ור"מ מפרש דאסורי' וצטרפין הכל מיייר להטרוף לאסור את הקדשה ולא למלקות אי' אסורין כגמינת טעם אס נפלו בקדשה ומטטרפין ויש נלא נמינת טעם והשתא הוי מטטרפין (כ) כמו אין מטטרפין דסיפא דרבי שמעון: (עי' מו"ק פ"ו ס"ח: ד"ה ר"ש) ומי' מעילה י"ב: ד"ה מין: